

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2023 roku

Sąd Rejonowy w P. (...) II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: Anna Krawczyńska, Martyna Łukasiewicz

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniach: 5 kwietnia 2023 roku, 16 maja 2023 roku, 13 września 2023 roku

sprawy **T. M.**, syna M. i W. z domu K.

urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 1 października 2020r do 30 września 2022 roku w miejscowości T., gm. G., pow. (...), woj (...) uchylał się od wykonywania ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego wynikającego z mocy wyroku Sądu (...) w Ł. sygn. akt. (...) z dnia 10 czerwca 2020r. przez niełożenie na utrzymanie małoletniego syna A. M. (1) kwoty po 500 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 października 2020r., płatnych w terminie do 10-go każdego miesiąca, do rąk matki małoletniego A. A. M. (2) z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych przez co naraził go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności będąc uprzednio skazany za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 209 § 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk

- oskarżonego **T. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 209 § 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk i na podstawie art. 59 kk odstępuje od wymierzenia oskarżonemu kary;
- na podstawie art. 59 kk w zw. z art. 39 pkt 8 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie jego wyciągu na tablicy ogłoszeń Sądu (...) w P. (...) na okres 1 (jednego) miesiąca;
- zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 194/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych			

czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	T. M.	w okresie od 1 października 2020r do 30 września 2022 roku w miejscowości T., gm. G., pow. (...), woj. (...) uchylał się od wykonywania ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego wynikającego z mocy wyroku Sądu (...) w Ł. sygn. akt. (...) z dnia 10 czerwca 2020r. przez nie łożenie na utrzymanie małoletniego syna A. M. (1) kwoty po 500 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 października 2020r.,	

		<p>płatnych w terminie do 10-go każdego miesiąca, do rąk matki małoletniego A. M. (2) z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych przez co naraził go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności będąc uprzednio skazany za umyślne przestępstwo podobne</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. T. M. jest ojcem A. M. (1) urodzonego (...)	Kserokopia odpisu skróconego aktu urodzenia	101,112	
2. T. M. zainicjował postępowanie w przedmiocie zaprzeczenia ojcostwa wobec A. M. (1) przed Sądem (...) w P. (...) w sprawie (...). Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2022 roku Sąd umorzył postępowanie.	Akta sprawy (...) Sądu (...) w P. (...)		
3. Obowiązek alimentacyjny T. M. wobec małoletniego A. M. (1) został skonkretyzowany	Odpis wyroku (...)	133-134 akt sprawy Sądu (...) w P. (...) sygn. (...)	

wyrokiem Sądu (...) w Ł. sygn. akt. (...) z dnia 10 czerwca 2020r. na kwotę po 500 złotych miesięcznie do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego A. C. (uprzednio M.) z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat. Od wskazanej daty wysokość obowiązku alimentacyjnego nie była modyfikowana.	Zeznania świadka A. C. (uprzednio M.)	32v-33,326v -327	
4. Do majątku T. M. Komornik Sądowy przy Sądzie (...) w P. (...) prowadzi za sygn. akt (...) postępowanie egzekucyjne z wniosku A. M. (1) reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową A. C. (uprzednio M.) w oparciu o wyżej wymieniony tytuł wykonawczy. T. M. nie płacił alimentów do rąk uprawnionej. Egzekucja prowadzona do majątku dłużnika jest bezskuteczna. W okresie będącym w zainteresowaniu w tej sprawie T. M. nie dokonał żadnej wpłaty tytułem alimentów, ani na rachunek komornika sądowego, ani bezpośrednio do rąk uprawnionych.	Zaświadczenie o wyegzekwowanych kwotach Zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych Karta rozliczeniowa (...)	o 9 10 o 19-20	
5. T. M. nie utrzymuje kontaktu z synem.	Wyjaśnienia oskarżonego Zeznania świadka A. C. (uprzednio M.)	76-78v, 311v-312 32v-33,326v -327	

6. T. M. jest osobą głucho-niemą, w związku z czym orzeczono decyzją z dnia 18.05.2005 r. na stałe, iż jest osobą niepełnosprawną w znacznym stopniu.	Orzeczenie o stopniu niepełnosprawności	62	
7. T. M. jest osobą bezrobotną. Od 17.01.2020 r. do 02.06.2022r. był zarejestrowany w PUP jako poszukujący pracy. Od dnia 14.12.2022 jest zarejestrowany jako osoba poszukująca pracy. W okresie od 01.10.2020 r. do dnia 02.06.2022 r. Urząd Pracy przedstawiał T. M. informacyjne oferty pracy. W 2018 i 2019 roku podejmował krótkotrwałe prace w zakładach pracy chronionej. T. M. utrzymuje się ze świadczeń z pomocy społecznej. W 2020 r. otrzymał zasiłek celowy na żywność w okresie od października do listopada w wysokości po 500 zł miesięcznie oraz zasiłek celowy na opał w październiku w wysokości 450 złotych. W 2021 r. został mu przyznany zasiłek celowy na żywność od lutego do marca w wysokości po 150 zł miesięcznie, zasiłek celowy na opał w lutym w wysokości 450 zł miesięcznie, zasiłek celowy na żywność od września do października w wysokości po 500 zł miesięcznie oraz zasiłek celowy na opał we	Pisma PUP w Z. Pismo MOPS w G. Decyzja MOPS w G. Zaświadczenie MOPS w G. Pismo ZUS Wyjaśnienia oskarżonego	28, 85, 320 26 80 82 58 76-78v, 311v-312	

<p>wrześniu i grudniu w wysokości po 600 zł miesięcznie. W 2022 r. uzyskał zasiłek celowy na żywność od stycznia do lutego w wysokości po 300 zł miesięcznie. Ponadto T. M. z tytułu niepełnosprawności otrzymuje zasiłek stały i zasiłek pielęgnacyjny. Zasiłek stały stanowił od grudnia 2019 r. kwotę 485,16 zł, a od stycznia 2022 r. kwotę 560,16 zł miesięcznie. Zasiłek pielęgnacyjny stanowił od października 2019 r. kwotę 184,42 zł, a od listopada 2019 r. kwotę 215,84 zł miesięcznie.</p>			
<p>8. T. M. był uprzednio karany za czyn z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk wyrokiem Sądu (...) w Zgierzu z dnia 25.07.2017 r. w sprawie (...) na karę 1 roku pozbawienia wolności, która została wykonana.</p>	<p>Odpis wyroku (...)</p> <p>Karta karna</p>	<p>247-248</p> <p>258-259</p>	
<p>9. Małoletni A. M. (1) za pośrednictwem przedstawicieli ustawowej pobiera świadczenie z funduszu alimentacyjnego w kwocie po 500 zł miesięcznie. Pozostaje on na utrzymaniu matki, która uzyskuje dochody w wysokości 1300 zł miesięcznie. W utrzymaniu syna pomaga również partner matki. Małoletni A. M.</p>	<p>Decyzja (...) w G.</p> <p>Zeznania świadka A. C. (uprzednio M.)</p>	<p>5-6</p> <p>32v-33,326v -327</p>	

(1) wymaga opieki logopedycznej.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego	Jakkolwiek oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, to treść jego wyjaśnień w zakresie traktującym o istotnych faktach wypada pozytywnie na tle całokształtu zgromadzonych dowodów. Oskarżony przyznał, iż nie płacił alimentów na rzecz syna, nie utrzymywał z nim kontaktu. Fakty te wynikają także z innych dowodów – tak osobowych źródeł dowodowych, jak i nieosobowych. Wyjaśnieniom	

oskarżonego należy co do zasady przyznać walor wiarygodnych w zakresie, w którym podnosił, iż jest osobą niepełnosprawną, ma trudności w znalezieniu zatrudnienia.

Podnoszone przez oskarżonego brak świadomości zasądzenia alimentów, niewiedza co do tego w jaki sposób ma uiszczać świadczenie należy ocenić jako przyjętą przez oskarżonego linię obrony, która nie ma uzasadnienia w zgromadzonych dowodach. Alimenty na rzecz syna A. są efektem orzeczenia sądowego wydanego na rozprawie z udziałem stron – w tym oskarżonego. Tak sam obowiązek alimentacyjny, jak i jego wysokość, poza innymi omawianymi w sprawie (...) Sądu (...) w Ł.. Kwestiami był efektem ustaleń stron przed sadem. Istotnie oskarżony nie był reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata czy też radcy prawnego, a w rozprawie nie uczestniczył (jak w tej sprawie) tłumacz z języka migowego, to nagranie z przebiegu rozprawy w sprawie I C – nie pozostawia żadnych wątpliwości co do świadomości oskarżonego co do przedmiotu ustaleń. Nie sposób nie dostrzec, iż oskarżony jest wspomagany przez byłą żonę (wówczas

		<p>stronę procesu o rozwód), niemniej sposób komunikowania się oskarżonego (tam pozwanego z Sadem) wskazuje jasno, iż oskarżony zdaje sobie sprawę z przebiegu rozprawy i czynności sądowych. Oskarżony reagował adekwatnie do z przebiegu rozprawy. Sygnalizował, że rozumie przebieg rozprawy, a jego działania były racjonalne. Lektura akt postępowania egzekucyjnego nie pozostawia natomiast wątpliwości, iż oskarżony został zawiadomiony o wszczęciu egzekucji, co wyklucza twierdzenia stronu o braku świadomości tak orzeczonego obowiązku, jak i zaangażowania przymusu państwowego dla jego egzekucji.</p> <p>Wątpliwość oskarżonego co do ojcostwa względem małoletniego A. M. (1) jest w realiach tej sprawy bez znaczenia. Wdrożone postępowanie zostało umorzone (akta Sądu (...) w P. (...) sygn. (...)).</p>	
	<p>Zeznania świadka A. C. (uprzednio M.)</p>	<p>Zeznaniom wskazanego świadka również należy przyznać waler wiarygodnych. Przekaz świadka traktuje o okolicznościach wynikających z dowodów o randze obiektywnych, bo z dokumentów: traktujących o wysokości</p>	

		<p>obowiązku alimentacyjnego oskarżonego, zaangażowaniu przymusu państwowego dla wyegzekwowania należności, bezczynność oskarżonego co do obowiązku alimentacyjnego, pozyskiwanie świadczeń tzw. zastępczych – z funduszu alimentacyjnego, jak i innych ze środków pomocowych, jak i sytuacji materialnej uprawnionego do alimentacji. Zeznania te są konsekwentne, szczere – znajdują bowiem wsparcie w dowodach o randze obiektywnych, bo dowodach z dokumentów.</p>	
	<p>Kserokopia odpisu skróconego aktu urodzenia</p> <p>Akta sprawy (...) Sądu (...) w P. (...)</p> <p>Odpis wyroku (...)</p> <p>Zaświadczenie o wyegzekwowanych kwotach</p> <p>Zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych</p> <p>Karta rozliczeniowa (...)</p> <p>Pisma PUP w Z.</p> <p>Pismo MOPS w G.</p> <p>Decyzja MOPS w G.</p> <p>Zaświadczenie MOPS w G.</p>	<p>Dowody z dokumentów nie budzą wątpliwości co do autentyczności, ani rzetelności. Wydane w ramach przysługujących poszczególnym wystawcom kompetencji.</p>	

	Pismo ZUS Odpis wyroku (...) Karta karna Decyzja (...) w G.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
x	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	T. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Rzecznik oskarżenia postawił T. M. zarzut popełnienia czynu z art. 209 § 1a kk na szkodę A. M. (1). Występek opisany w art. 209 § 1 kk polega na uchylaniu się od wykonania obowiązku			

alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące. Ustawodawca zrezygnował z dotychczasowych znamion w postaci „uporczywości” na rzecz wymiernego kryterium jakim jest określona wysokość zaległości alimentacyjnych. Ma ona wynosić równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych. Obiektywnym rezultatem uchylania się od obowiązku łożenia na utrzymanie innej osoby jest zatem powstanie zaległości alimentacyjnych w określonej kwocie lub opóźnienie w spełnieniu świadczenia innego niż okresowe. Nie jest to wystarczająca przesłanka do uznania, iż zrealizowano znamiona art. 209 § 1 kk. W doktrynie podnosi się, iż do bytu przestępstwa określonego w art. 209 § 1 kk nie wystarczy ustalenie, że oskarżony nie płacił alimentów, do których łożenia był zobowiązany, lecz konieczne jest

ustalenie, że od tego obowiązku się "uchylał". Oba te znamiona nie są przecież równoznaczne z samym niepłaceniem (niełożeniem) alimentów, lecz mają wydźwięk pejoratywny, świadczący o wyraźnie złej woli domniemanego sprawcy, ignorującego w sposób tendencyjny obowiązek alimentacyjny (...) mimo posiadanych realnych ku temu możliwości (wyr. SN z 27.2.1996 r., II KRN 200/95, Prok. i Pr. 1996, Nr 10, poz. 8, zob. również wyr. SA w Łodzi z 18.1.2001 r., II AKa 241/00, Prok. i Pr. 2002, Nr 9, poz. 20). Niezbędne jest zatem ustalenie przyczyny niewywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego przez domniemanego sprawcę, które może niekiedy zdarzać się z powodów obiektywnych (np. ciężkiej choroby i pobytu w szpitalu); zob. uchw. SN z 9.6.1976 r. (VI KZP 13/75, OSNKW 1976, Nr 7–8, poz. 86). Istotne mogą okazać się także takie kwestie jak chociażby to, czy oskarżony wiedział, że ma się zgłosić do urzędu pracy, czy dopytywał się tam o pracę, czy otrzymał jakąkolwiek ofertę zatrudnienia, czy w ogóle istniała w tym okresie realna szansa uzyskania oferty pracy (zob. wyr. SN z 9.5.1995 r., III KRN 29/95, OSNKW 1995, Nr 9–10,

poz. 64). W wypadku zaistnienia obiektywnej niemożności łożenia na utrzymanie, z oczywistego powodu wyłączone będzie przypisanie sprawcy umyślności, stanowiącej konieczny warunek odpowiedzialności karnej. Jak już wyżej sygnalizowano, do pociągnięcia sprawcy do odpowiedzialności konieczne jest wykazanie, że celowo i umyślnie nie wykonuje on obowiązku opieki, mając jednocześnie świadomość możliwości jego wykonania. (M. Mozgawa, Przestępstwa przeciwko rodzinie, s. 411–412). Przestępstwa z art. 209 § 1 kk może zatem dopuścić się tylko ten, kto mógłby wykonać ciężący na nim obowiązek, ale nie czyni tego mimo realnych możliwości. Sprawca nie wypełnia zatem obowiązku, bo nie chce go wypełnić lub ten obowiązek lekceważy (post. SN z 17.4.1996 r., II KRN 204/96, Prok. i Pr. 1996, Nr 11, poz. 4). W pojęciu uchylania się zawarty jest najczęściej w ignorowaniu w sposób tendencyjny obowiązku świadczenia opieki

materialnej (wyr. SN z 3.7.2003 r., II KK 125/03, OSNwSK 2003, Nr 1, poz. 1458; wyr. SN z 27.2.1996 r., II KRN 200/95, Prok. i Pr. 1996, Nr 10, poz. 8; post. SA w Krakowie z 13.12.2000 r., II AKz 289/00, KZS 2000, Nr

12, poz. 28). Ustawodawca wyodrębnił w art. 209 § 1a kk typ kwalifikowany polegający na narażeniu pokrzywdzonego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb przez uchylanie się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem, albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące.

Rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie (art. 133 krio). Jednym z elementów strony przedmiotowej występku niealimentacji jest określenie obowiązku alimentacyjnego orzeczeniem sądowym lub ugodą zawartą przed sądem, innym organem lub umową (art. 209 § 1 kk). Obowiązek alimentacyjny oskarżonego wobec syna został skonkretyzowany na kwotę 500 złotych. Tak określona kwota jest efektem wyroku zapadłego przed Sądem

Okręgowym w Ł. w dniu 10.06.2020 roku w sprawie (...). Jak wynika z protokołu rozprawy w ramach wskazanego wyżej postępowania sądowego, oskarżony wyraził zgodę na ustalenie alimentów w takiej wysokości. Oskarżony korzysta ze środków pomocy społecznej oraz wsparcia państwa w aktywizacji zawodowej, jednakowoż jak wynika z pisma nadesłanego przez Urząd Pracy w Z. nie podjął pracy w ramach żadnej z przedstawionych mu ofert pracy. Stan zdrowia oskarżonego jest tego rodzaju, iż został zaliczony do stopnia niepełnosprawności w stopniu znacznym z możliwością świadczenia pracy w warunkach pracy chronionej. Tylko dane z urzędu pracy wskazują, iż oskarżony nie wykazuje inicjatywy w aktywizacji zawodowej i poszukiwaniu pracy, korzysta natomiast ze świadczeń socjalnych. Odwołując się do zeznań przedstawicielki ustawowej małoletniego pokrzywdzonego, bierna postawa względem rynku pracy i obowiązków zawodowych była właściwą dla oskarżonego. Przypomnieć należy, iż oskarżony jest zdolny do pracy w warunkach pracy chronionej. Nie jest zatem zawodowo. Jak wynika ze zgromadzonej dokumentacji T. M. świadczył w przeszłości

pracę na rzecz
pracodawców
spełniających wskazane
warunki. Aktualnie
pobiera zasiłki stałe,
poza ceowymi. Mimo
tego nie realizował
żadnych wpłat, chociażby
najdrobniejszych tytułem
świadczeń na rzecz
małoletniego, a zatem
niezdolnego do
samodzielnego
utrzymania. Oskarżony
nie podejmował także
innego rodzaju aktywności
wobec dziecka –
alternatywnej dla
obowiązku natury
finansowej, nie
utrzymywał kontaktów z
synem, nie interesował
się stanem jego zdrowia,
rozwojem, ogólnie
pojętymi potrzebami.
Obowiązek dostarczania
środków utrzymania
małoletniemu dziecku
spoczął faktycznie na
drugim z rodziców
oraz organach pomocy
społecznej, w zakresie
w jaki obowiązek
alimentacyjny
oskarżonego wobec syna
został przejęty przez
te organy. W tym
miejscu należy podkreślić,
że fakt zaspakajania
podstawowych potrzeb
życiowych uprawnionego
kosztem znacznego
wysiłku osoby
współzobowiązanej do
alimentacji, albo przez
inne osoby
niezobowiązane, nie
wyłącza ustawowego
znamienia narażenia na
niemożność zaspokojenia

tych potrzeb. Świadczenie pomocy przez osoby niezobowiązane ma charakter dobrowolny, nie ma zatem pewności, czy w każdej chwili świadczona pomoc nie ustanie (uchw. SN z 9.6.1976 r., VI KZP 13/75, OSNKW 1976, Nr 7–8, poz. 86; podobnie w wyr. SN z 20.7.1971 r., V KRN 259/71, OSNPG 1971, Nr 12, poz. 239; wyr. SN z 27.3.1987 r., V KRN 54/87, OSNPG 1987, Nr 8, poz. 103). Sam fakt iż uprawniony korzysta ze świadczeń zastępczych, w tym ze środków z opieki społecznej dowodzi, iż doszło do narażenia pokrzywdzonego na niemożność zaspokojenia potrzeb życiowych. Obiektywnym rezultatem uchylania się od obowiązku łożenia na utrzymanie innej osoby jest zatem powstanie zaległości alimentacyjnych w określonej kwocie lub opóźnienie w spełnieniu świadczenia innego niż okresowe.

W świetle powyższego, oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa z art. 209 § 1a kk na szkodę syna A. M. (1).

Zarzucanego czynu oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa przewidzianego w art. 64 § 1 kk. Oskarżony był już karany za czyn podobny, bo wyczerpujący dyspozycję m.in. art. 207

§ 1 kk (polegający na znęcaniu fizycznym nad małoletnim synem L.) na karę 1 roku pozbawienia wolności w sprawie (...) Sądu (...) w Z. Kara ta została wykonana z dniem 19.04.2019 roku. Czyn przypisany oskarżonemu w sprawie przedmiotowej został zapoczątkowany w dniu 1 października 2020 roku a ukończony w dniu 30 września 2022 roku. Przed upływem 5 lat od zakończenia tego okresu, bo w dacie 30.09.2022 roku oskarżony popełnił nowe umyślne przestępstwo podobne do uprzedniego.

Wina oskarżonego została udowodniona, oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

Oskarżony jest osobą zdatną do zawinienia, ze względu na wiek, jak i pełną poczytalność. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę.

3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem

Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

T. M.	1, 2		Sąd zdecydował, iż jedynym słusznym w tej sprawie rozstrzygnięciem jest odstąpienie od wymierzenia oskarżonemu kary na podstawie art. 59 kk i poprzestaniu na orzeczeniu środka karnego polegającego na podaniu wyroku do publicznej wiadomości. U podstaw takiego rozstrzygnięcia leży okoliczności leżące po stronie oskarżonego, jak stan jego zdrowia, ograniczone możliwości zarobkowania, fakt że interes małoletniego pokrzywdzonego jest zabezpieczony poprzez świadczenia zastępcze.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia			

takiej instytucji przez stronę		
7. <i>Koszty procesu</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	